

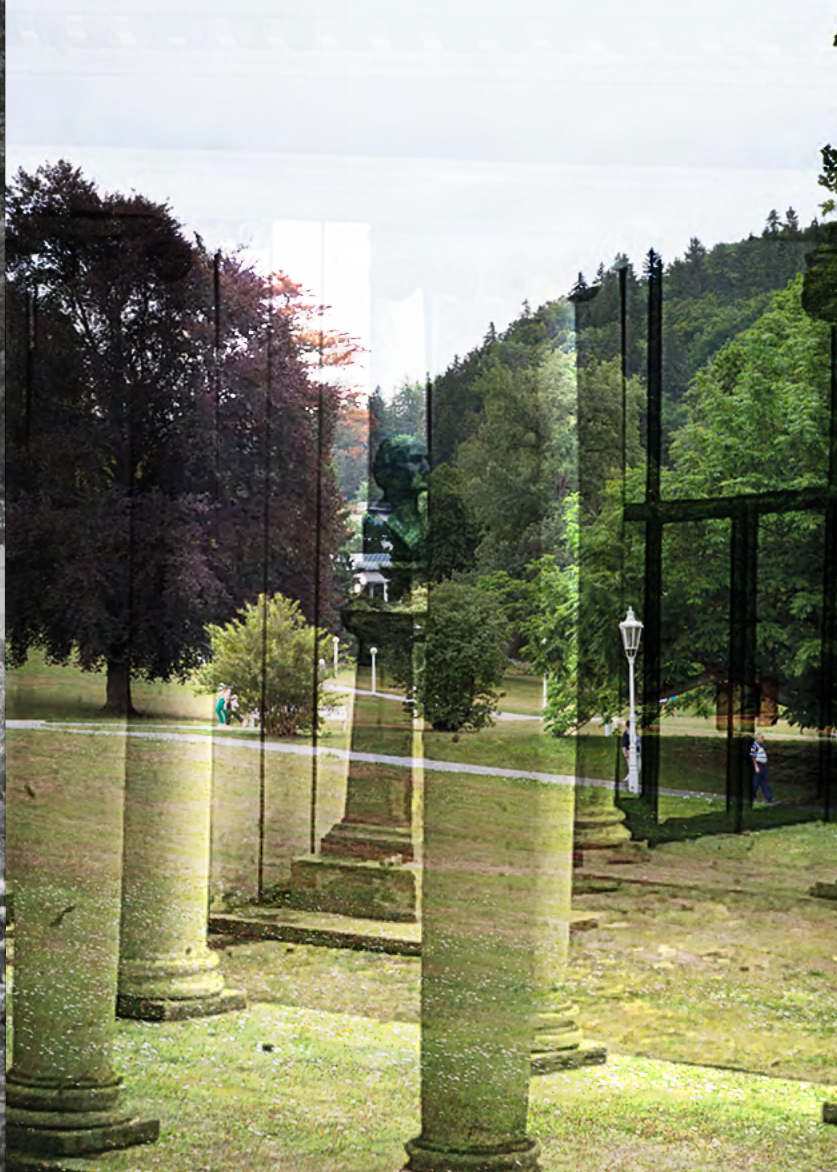
MARIENBAD 28.-31.8.19
FILM FESTIVAL 61.8.16.-87

1)

Narodil se v roce 1982. Základní školu a gymnázium absolvoval v Mostě, v roce 2008 zakončil studia divadelní dramaturgie na brněnské JAMU.

Na divadle režíruje od roku 2004.

Z inscenací: Kostěj Nesmrtelný – Reduta, Brno (první místo na festivalu Dítě v Dlouhé); Malenka – Divadlo

Na zábradlí, Eliadova knihovna,

Praha; Skugga baldur – MeetFactory, Praha; site specific projekt o zaniklé

obci Konigs Muhle v Krušných horách. Nejnovější inscenace: Bůh je žena –

Horácké divadlo Jihlava (premiéra 2. 12. 2017), Traktát o stepním vlku

(autodráha) – A Studio Rubín, Praha (premiéra 15. 12. 2017). Jan Kačena

také studuje dokumentární tvorbu na FAMU. Ve svých filmech pracuje

se záměrnou nedotažeností, kterou považuje za přidanou hodnotu.

Z filmografie: Blackfoot (2014),

Dřív bývala budoucnost jenom pokračováním přítomnosti (2014),

Člověk si sám se sebou vystačí, respektive nevystačí (2015), Home

4 (2016).

•<https://www.ceskatelevize.cz/specially/artzona/profil/jan-kacena-KwA9g>

2)

Člověk si sám se sebou vystačí, respektive nevystačí: Půlhodinový snímek se skládá ze soukromého videozáznamu, který pořídil divadelní tvůrce Petr Lébl v roce 1996, kdy působil jako hostující režisér inscenace Cyrana z Bergeracu v národním divadle v Tel Avivu. Většinu času sledujeme Lébla společně s kostýmní výtvarnicí Kateřinou Štefkovou v hotelovém pokoji, ovšem na okraji jejich nezávazných her nacházíme Léblovy skeptičtější komentáře na kameru. Zdánlivě banální home video dvou blízkých osob zároveň prolamuje hranice osobního a veřejného, života a inscenace. Oba účastníci totiž před kamerou stále hrají a inscenují, i když záznam není určen pro veřejnost.

•<https://www.ceskatelevize.cz/specially/artzona/profil/jan-kacena-KwA9g>

3)

„Čevengur je road movie skrze revoluci v rozpuku, je to cesta do utopického místa pod sluncem, kde je potřeba se vypořádat jak s Kristem, tak s Leninem, aby mohl vzniknout ten komunismus, kde nemusíš nic dělat, protože sluníčko to zařídí za tebe. Je to cesta apokalyptická, ovšem slovo apokalypsa je nutno vnímat ve smyslu zjevení.“

•<https://www.fullmoonzine.cz/3na3-jan-kacena-hadivadlo>

4)

„Stílerá“ u Hrdinů“ nedramatizoval JAN KAČER, nýbrž JAN KAČENA!

•<https://www.tanecnimagazin.cz/tag/jan-kacena>

Roman Štětina

1)

Roman Štětina was born in Kadaň in 1986. He graduated from the Academy of Fine Arts in Prague in 2015 after spending two years on the Städelsschule in Frankfurt am Main in the classes Judith Hopf and Douglas Gordon. His films and video works were presented at LUX London, Anthology Film Archive (NYC), International Film Festival Karlovy Vary (CZ), goEAST – Festival of Central and Eastern European Film in Wiesbaden (DE), Bosse & Baum London, Close-Up Film Centre London, PAF Olomouc (CZ), Delfina Art Foundation London, etc. His work is shown nationally and internationally and he lives and works in Prague, Czech Republic.

- <http://www.romanstetina.com/bio>

2)

Štětina připouští, že to, co dělá, si často nenárokují žádnou uměleckou zručnost. Jednoho z posluchačů proto vyzval, aby se do umění pustil sám.

- <https://vltava.rozhlas.cz/romanstetina-snazim-se-zachytit-veci-ktere-mizi-7695993>

3)

The human voice disappears. The sound fades out quietly and vanishes. Like a dying fire going out every second. The flame disappears just to come back in a while.

- <https://www.artmap.cz/en/romanstetina-to-jsem-ja-ty>

6)

Přímo níže nabízíme ke zhlédnutí jeden z nejzajímavějších filmů tohoto roku. Návod k použití Jiřího Koláře audiovizuálního umělce Romana Štětiny, o němž jsem mj. napsala: Miroslav Buriánek (1951) je tvůrce rozhlasových dokumentů, featurů, dramaturgií a řady děl na pomezí žánrů, experimentátor s možnostmi rozhlasu, který za svou tvorbu získal řadu ocenění. Štětina s Buriánkem mají velmi blízko ke kolážím, které v různorodých podobách využívají. Zřejmě právě proto dospěli k volbě zásadního díla Jiřího Koláře Návod k upotřebení (vyšlo 1969), jež se pro jejich společný projekt stalo výchozím zdrojem. 130minutový film je making-of zachycujícím a tematizujícím rozhlasovou režii, práci se scénářem a herci. Je zároveň poctou osobnosti a tvorbě Miroslava Buriánka, který v lednu 2015 skončil v Českém rozhlasu. Buriánkova energie a způsob tvorby jsou fascinující. Expresivní je jeho celkový projev včetně vyjadřování, při kterém využívá osobitých pojmenování a novotvarů. Kamera často ulpívá na Buriánkovi v detailech, na jeho gestech, výrazu, plném ponoření do práce. Dění ve studiu občas ustupuje do pozadí a režijní poznámky zaznívají Buriánkovým hlasem jako svébytná poezie (opakuji: nikdo nikdy / až tomu přijdeš na kloub / až to pochopíš / možná to druhé / nikdy / přijmout jako ozvěnu / definice / vygoogluj si lichoběžník / geometrie lásky / geometrie tvorby / popíchnout / poňoukat / výzva...). Zatímco Jiří Kolář vyzývá čtenáře k akci (Usedni ke stolu / a nemysli na nic // Vezmi pero / a napiš přes celý čistý arch / milované křestní jméno...), zde jsou jeho pokyny uskutečňovány tím, že režisér vede pětici herců Divadelní společnosti KLAS k naplnění významu slov, aby nezůstávala prázdna.

- <http://25fps.cz/2016/navod-k-pouziti-jiriho-kolare>

5)

Ztracený případ:
Filmová studie detektivního žánru vznikla přestřiháním epizod legendárního televizního seriálu, který se natáčel mezi lety 1968 a 2003.
Vrah skrývá tvar:
Reeditace detektivního filmu Vrah skrývá tvář (1966, režie Petr Schulhoff) s Rudolfem Hrušínským v roli majora Kalaše. Klíč k řešení celého případu má dívka, která po převážnou část vyprávění mlčí. Je to dívčin výkřik, který vede k vyřešení celého případu. Z „tváře“ se stává „tvar“, a z černobílé detektivky je český „film noir“, plný dramatických pohledů a zvláště neklidné atmosféry.

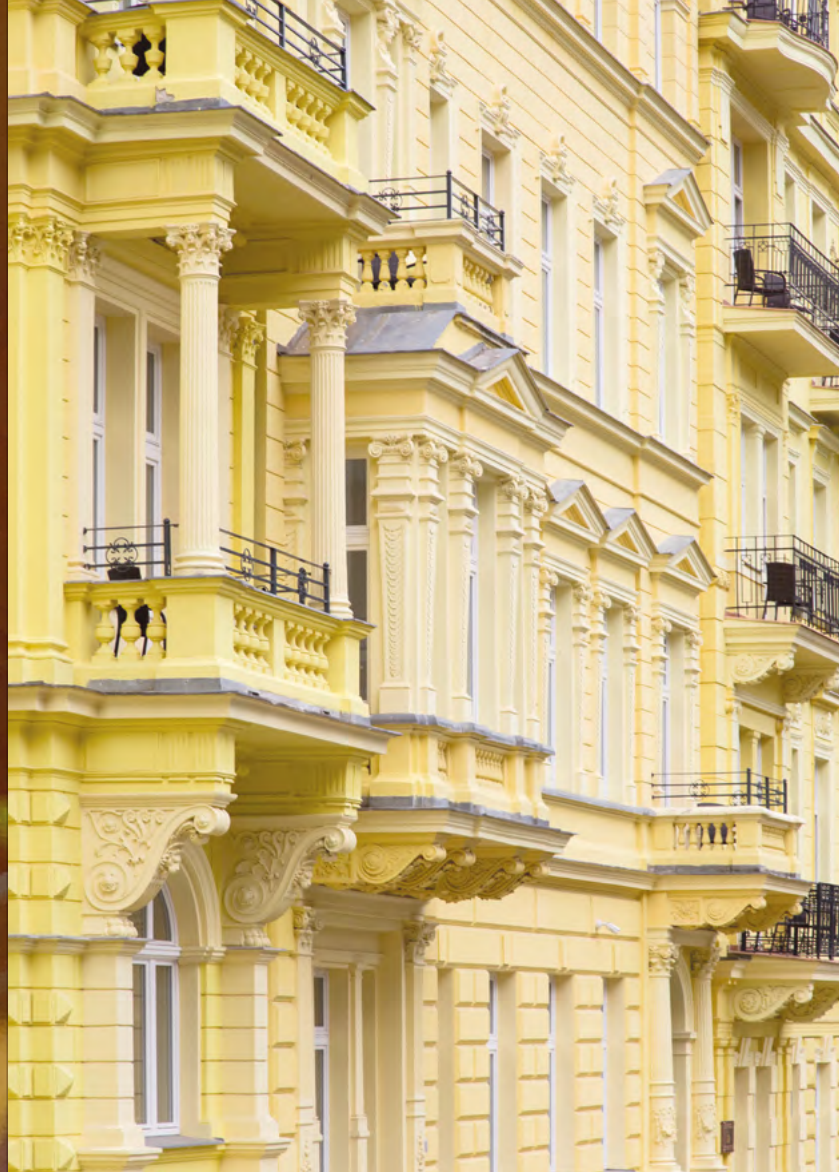
- <https://plato-ostrava.cz/cs/Program/2019/04/Roman-Stetina-Ztraceny-Prpad-CR-2014-A-Vrah-Skryva-Tvar-CR-2010>

Benedek „Bence“ Fliegauf

1)

Benedek Fliegauf (1974, Budapešť) studoval v letech 1995 až 1998 scénografii. Pak pracoval jako asistent režiséru Miklóse Jancsóa a Árpáda Sopsitse, režíroval a stříhal různé programy pro maďarské televizní stanice. Režíroval několik krátkých filmů a v roce 2003 dokončil svůj celovečerní debut Rengetek.
●<https://www.kviff.com/cs/program/film/041064-dealer>

2)

Co ti dala maďarská filmová škola?

„Pravděpodobně nic, protože jsem tam nechodil.“

●Cinepur 52, 2007

3)

„Mint egy mániákus, évek óta készülök a Dealer című nagyjátékfilmemre. A Rengeteg azért készült el, mert nem jutottam annyi pénzhez, hogy annak neki tudjak állni. Az más jellegű dolog, amihez pénz kell. Kész a forgatókönyv, van rá 25 millió forint, csak hát 125 millió kellene. Ott is egy epizódfűzér lesz a fő váz, csak lesz egy ember, aki belemegy az epizódokba, s mintegy összeköti őket. Egy kábítószerdealer egy napját követjük végig kora délutántól késő estig.“
●<https://www.origo.hu/filmklub/20030203interju.html>

4)

In 2004, he won the Berliner Zeitung Audience Award for Dealer (2004) in the same section of the Berlinale, and the film went on to win over 20 awards in international film festivals, including the FIPRESCI award. In 2007, Fliegauf was awarded the Golden Leopard at the Locarno International Film Festival for Milky Way. His feature film Just the Wind, which explored

radical implications in the ruthless murder of several rural families, received the Grand Jury Prize at the 2012 Berlinale, the Amnesty International Film Prize and the Peace Film Award. It also won the Council of Europe Film Award at the Istanbul International Film Festival.

●<http://neweastcinema.com/bence-fliegauf>

5)

Přestože ve svém aktuálním snímku Fliegauf nerezignuje na dialogy, spoléhá se především na souhru detailů, výmluvných „mentálních“ obrazů a živlů – koncepci náladotvorného, víc zvukem nežli příběhem unášeného filmu je zde podřízeno vše. Lůno, Fliegaufův podvratný, futuristický pohled na oidipovský komplex, je hoden svého titulu: podstatné věci se neskrývají na jeho povrchu, nýbrž zvolna rostou z jeho útroh.
●<http://cinepur.cz/article.php?article=2092>

Eduardo Williams

1)

Eduardo Williams, born in Argentina in 1987, studied at the Universidad del Cine in Buenos Aires before joining Le Fresnoy – Studio national des arts contemporains in France. He has directed various short films and a feature, which have been presented at international film festivals.

•https://www.berlinale.de/en/archiv/jahresarchive/2019/02_programm_2019/02_Filmdatenblatt_2019_201917798.html#tab=filmStills

2)

Argentine filmmaker Eduardo “Teddy” Williams offers an entrancing excursion into the 21st century’s post-internet era, where good jobs are scarce, and the demarcation between leisure and labour is as slippery as it is defined. *El Auge del humano* (The Human Surge) is Williams’ widely successful follow-up to his six short films, which had already alerted us to his distinctive way of seeing and encountering the world around him.

•<http://moussemagazine.it/tours-detours-eduardo-williams-el-auge-del-humano>

3)

I’m floating over the ocean now. I’m coming from La Paz, where an extremely beautiful driver received me. Then the height of the city was awaiting me in the form of great pressure in the eyeballs, powerful pain in precise

zones of the brain and when that ceased, came vomit and the expulsions of bodily fluids. Once that calmed down, I could discover a city constructed in between the mountains in a very organic way, as if the builders of the city were connected to the routines of water drops. I could see this from their new aerial cable car, which is incredible. You have an absolute view of the city, and at the same time, a detailed view of some of the very different houses within it. I was in a small box with new people who told me stories about enchanted houses, and people who are afraid of this new transportation and melted to the floor when they couldn’t withstand the heights. I’ve also been invited to an apartment with unknown friends, who taught me their games, laughed a lot and told me about their friend Teddy Eduardo (not me, another Teddy Eduardo). Before that, I arrived in Valdivia, Chile with a fever. I didn’t want to leave the hotel but I needed water. So I walked and found that my neighbourhood was filled with humid, earthy air, with few people around, but intriguing birds that walked a lot and had long thin beaks, some sheep and some fighting cocks. After walking for some time, I found a small shop that only sold artificial juices and sodas. So I had to continue on. The day before that, I was in Boston, where it was really cold and my fever began rising. A new friend took me to a bar called Paradise where they resisted letting me

in because they didn’t understand my ID; when we convinced them, we discovered that we were their only clients. Before that I discovered some incredible crystal flowers in a museum recommended by friends I met the night previously. We had been sitting around a table, and as my fever rose they spoke in a high speed but nice rhythm, with lots of laughter and internal jokes I couldn’t totally understand but loved.

•<http://moussemagazine.it/tours-detours-eduardo-williams-el-auge-del-humano>

4)

Traversing the globe with his peripatetic camera(s)—the film was shot on 16mm in Buenos Aires; with a Blackmagic pocket camera (subsequently reshot in Super 16 from the screen of a computer) in Maputo, Mozambique; and with the RED camera on the Philippine island province of Bohol—Williams has created a work that is both winding and wondrous, its sinewy detours through urban and natural jungles abounding in sensual contours. As its characters chase free wif, *El auge del humano* teasingly searches for

meaningful happenstance amid the seemingly banal, while doing so committing to its own (at times extemporized) exploration and advocating for cinematic liberation. Propelled by its engagement, free spirit and innate musicality, the film submits to a fascinating form of human express, whose flows of diverse, global exchange have become vital in an increasingly modern-day dystopia. Have we reached the point where being lost urges us to feel so alive? There is an innocent romanticism (and unassuming humanism, empathy and generosity) coursing through the film, one that both reveals and revokes the promise of its grand title. In breezy and laidback fashion, Williams renders a portrait of aimless youth staving off boredom and loneliness through communal escape and shared complicity: An anthem in the making.

•[Aboard the Human Express – Metrograph.pdf](#)

Two For The Road – Audrey Hepburn

1)

SYNOPSIS: One of the great films by Stanley Donen (*Singin' in the Rain*, *Charade*) after the studio era had come to a close, *Two for the Road* was a break-off with the old system, one which allowed Donen to further stretch his art, aided by screenwriter Frederic Raphael (Stanley Kubrick's *Eyes Wide Shut*), in this tale of a couple voluntarily stretching themselves through the long period of their relationship.

After so many studio-system smash-hits, *Two for the Road* marked a reckoning for director Donen – which went on to influence directors like Jacques Rivette for its portrayal of a couple in interaction and its keen sense of duration across the length of their time together.

●<https://eurekavideo.co.uk/movie/two-for-the-road>

3)

Love is ever so much, more satisfactory in the movies, where every other kiss is framed by a sunset, and people are always running toward each other in slow motion, their arms outstretched, while in the background the tide comes in, or goes out, or keeps busy, anyway. I think maybe Stanley Donen was trying to come to grips with this problem of love in the movies when he made “*Two for the Road*.” Donen has always

been a consistently intelligent maker of entertainment for mass audiences. The best Hollywood musical ever made, “*Singin' in the Rain*,” was his. A Donen movie, whatever its faults, always looks good on the screen. He likes beautiful colors, perfect photography, quick editing. Donen, in fact, makes almost as much of a fetish out of technical quality as Andy Warhol doesn't. ●<https://www.rogerebert.com/reviews/two-for-the-road-1967>

2)

A British couple drives across France, ten years into their marriage. Exhausted by their accumulated resentments, frustrations, and grievances, they can barely find a way to converse without weaponizing their words. “We're not going on like this for the rest of our lives,” he mutters, half threatening, half pleading. She replies, “You haven't been happy since the day we met, have you?” They come upon a pair of newlyweds and gaze out their car window bitterly. “They don't look very happy,” she remarks. “Why should they?” he says. “They just got married.” Welcome to one of the funniest, saddest, most brittle and brutal American comedies ever made about the long, long road of wedded ambivalence, with Albert

Finney and Audrey Hepburn as your unassailably glamorous guides. Stanley Donen's *Two for the Road*, an alternately sweet and wrenching set of scenes from a marriage was one of the first unsuitable-for-children movies ever to play at Radio City Music Hall (alongside “a salute to the Canadian Centennial and the opening of Expo 67”!). The film was not taken as the act of *épater-la-bourgeoisie* rebellion that many of 1967's more famous movies were felt to embody, but the sting of Frederic Raphael's Oscar-nominated screenplay is as acute as any movie of the era, and the sophistication of its structure remains remarkable. ●<https://www.filmcomment.com/blog/cinema-67-revisited-two-road>

Alain Resnais: L'Année dernière à Marienbad

1)

SYNOPSIS: In a Bohemian castle converted into a hotel, an atmosphere of silence reigns. The guests are there to rest and apart from a few murmured words, all noise is forbidden. When one resident becomes infatuated with a young woman, he tries to persuade her that they had an affair the year before in Marienbad.

•<https://www.labiennale.org/en/cinema/2018/lineup/venice-classics/l'annee-derniere-a-marienbad-last-year-marienbad>

2)

3. 6. 1922 – Narození Alaina Resnaise v bretaňském městě Vannes jako jediné dítě lékárníka Pierra Resnaise a Jeanne Resnaise. Kvůli chatrnému zdraví se od raného věku věnuje čtení literatury. Ovlivňuje ho zejména Marcel Proust a Katherine Mansfieldová. Objevuje surrealistické malířství (René Magritte,

Max Ernst). Čte komiks, má zálibu v populárních románech (hlavně Harry Dickson).

•<http://old.fantomfilm.cz/?type=article&id=498>

3)

British film director Peter Greenaway said that the release of Last Year at Marienbad “is comparable with the revolution of non-figurative art in painting”. It has constantly influenced directors and, at the same time, is considered one of the most boring films ever made. Directed by Alain Resnais and released in 1961, Last Year at Marienbad represents a fundamental turning point in the history of cinema and is essential in the discussion about the transition from modernity to postmodernity in literature, philosophy, cinema and architecture.

•<https://www.archined.nl/2017/10/deconstruction-of-the-filmic-space-lannee-derniere-a-marienbad-alain-resnais-1961>

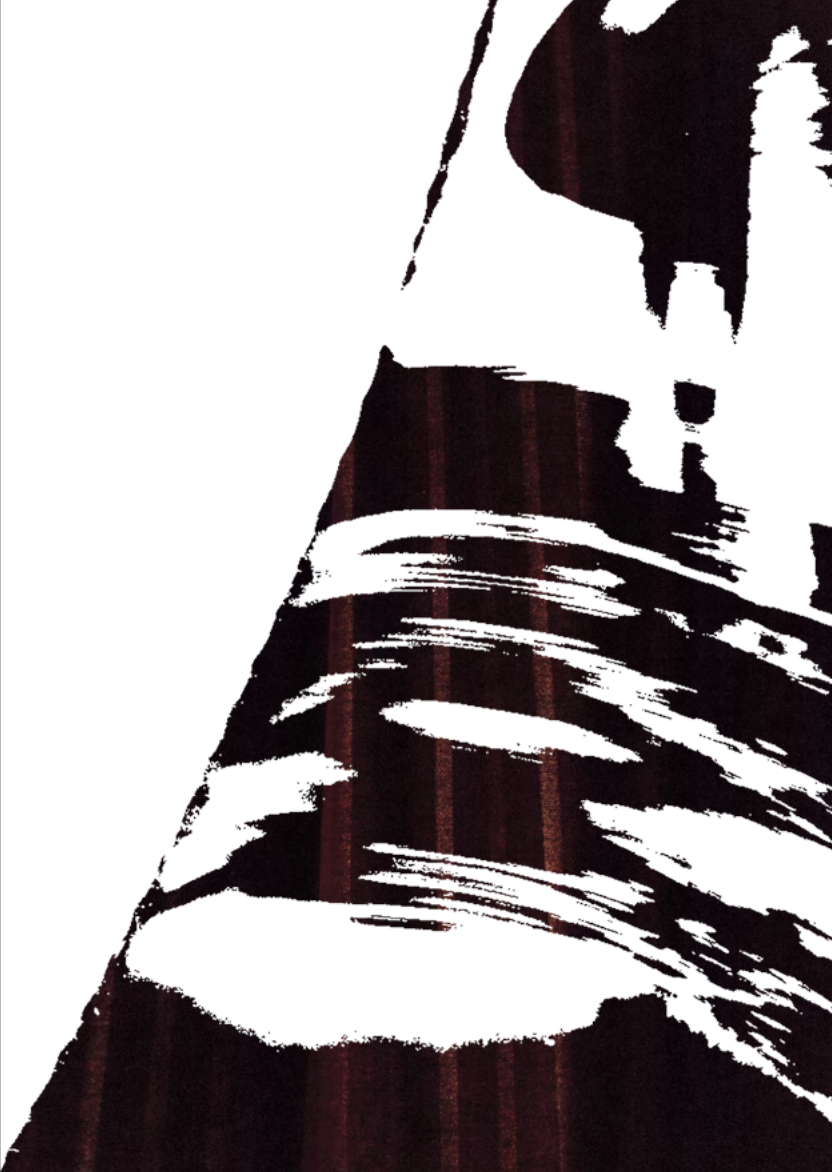
4)

En 1955, lorsque sort le film documentaire Nuit et brouillard, la critique est en émoi, déstabilisée, et les Cahiers du Cinéma, perplexes, sont incapables de se positionner autour d'une œuvre qu'ils hésitent encore à classer comme novatrice et avant-gardiste. Pourtant, le temps aura su leur donner raison car Alain Resnais est un réalisateur à part entière, capable d'exceller dans une multitude de genres, adoptant tour à tour le classicisme, la théâtralité, la comédie musicale, le fantastique. Mais à bien y regarder, la quasi-totalité de ces œuvres éclectiques se rejoignent autour d'un même thème, celui du travail du temps sur la mémoire ou inversement, et cette récurrence n'est jamais exempt d'un humanisme notable, d'une résonance politique qui l'isolera définitivement de la Nouvelle Vague, exception faite de Jean-Luc Godard. Cette soif d'introspection de l'individu et cette quête d'une vérité perdue lui vaudront le reproche d'une cérébralité trop affirmée qui serait alors incompatible avec le genre cinématographique. Pourtant, Alain Renais n'exclut personne de son art visionnaire, encore moins le spectateur qu'il s'attache surtout à provoquer dans ce qui le rebute ou l'ennuie.

•<http://www.objectif-cinema.com/analyses/175.php>

ALAIN RESNAIS: L'ANNÉE DERNIÈRE À MARIENBAD

BOHDAN KARÁSEK

Bohdan Karásek

1)

„moravskej Rohmer“, jak říká Vojta Mašek

2)

V druhé půli 90. let začal natáčet amatérské filmy, nejprve zcela podomácku, poté i během studia na VOŠF Zlín. Ty pokročilejší z nich svého času běžely na přehlídkách spojených s fenoménem „českého experimentálního filmu 90. let“. V letech 1999 až 2006 studoval na katedře scenáristiky a dramaturgie FAMU, kde následně po dva roky působil jako pedagogický asistent. Nejvýraznější z plodů tohoto období je celovečerní scénář Život Poupěte, zamýšlený posléze jako celovečerní debut Václava Kadrnky, nejprve v produkčních společnostech MVP Agency a Negativ, poté Bionaut. Přes značnou snahu nejužšího týmu, prestižní výběr na koprodukční trh Rotterdamského filmového festivalu či příspěvek Státního fondu se jej realizovat nepodařilo. Podobně opuštěným zůstal další výrazný scenáristický projekt Jinudy, melancholická „pěší road-movie“ o putování starého

muže a mladé dívky po zacpané dálnici D1, psaná již s myšlenkou na vlastní režijní realizaci. Z přetrvávající touhy po možnosti vyjadřovat se filmem v kombinaci s hořkými zkušenostmi z praxe vyplynula tendence zjednodušovat produkční nároky dalších projektů až k možnosti naprosté nezávislosti na soukolí oficiálních struktur kinematografie u nás. Přírodným řešením návratu k režii po delší pauze tedy bylo založení Filmové společnosti Alfreda Bouriany s konceptem tzv. bytového filmu. Film Karel, já a ty rozhodně prozkoumal jeho maximální meze, se všemi svobodami, které nabízí, ale i s bolestivými doteky jeho limitů. Balanc se podařilo ustát, výrobní koncept takhle náročného filmu v takhle nuzných podmínkách však již dále prohlubovat nelze. Další vývoj je ve hvězdách.

•<https://www.kviff.com/cs/program/film/5228037-karel-ja-a-ty>

3)

Procházel jsem se jedné noci s experimentátorem Z. V podniku s nepřetržitým provozem jsme tehdy natrefili na chatrně oděného člověka, který k nám přisedl, nechal si zaplatit pítí a chvíli o sobě vypravoval. Když jsme pak odcházeli, Z. se k němu nahnul a ještě s ním cosi neslyšně pojednával. Optal jsem se na to vzápětí – odpověděl: „Jenom takový experiment.“ „Jaký experiment?“ „Půjčil jsem tomu člověku sto korun.“ „Cože – sto korun? A jak vám je vrátí?“ „Vlastně mi je asi nevrátí...“ prohodil Z. s nepatrně provinilým úsměvem. Usmál jsem se i já, odzbrojen přirozenou bezelstností jeho počinu; ovšem lámal jsem si hlavu s jedním: co na tom propánaboha nazývá experimentem? Teprve později jsem pochopil, že zde právě tkvěla sama podstata experimentu – v onom půjčení,

jež nevsází na vratnost, neboť jeho účel se vyčerpal již v jeho aktu samotném. Experiment neimplikuje výsledek nebo důsledek; či chceme-li – výsledkem experimentu je experiment sám. Existují filmaři, o nichž se obdivně říká, že vědí, co chtějí. Režisér G. běhá kolem kamery, precizuje a zkouší – ví, co chce. Můžeme si to dobře představit: má svoji vidinu, kterou si předem narýsoval záběr po záběru; tato vidina čítá každý pohyb a každé slovo, jež bude promluveno, jakož i gesto a výraz, který je doprovodí. Věc má svůj stanovený rytmus a tempo ještě před tím, než padne první klapka – režisér G. se bez klapky neobejde. Jeho vidina je ideou, již čeká poskvrnění; ostatně režisér G. to dobře ví. Přesto se ideje urputně drží a užije vši své obratnosti, aby nutnou újmu co možná zúžil. Sklidí obdiv, leč v zásadním beztak podléhá – musí podlehnout. Vidinu nelze osedlat, tak jako nelze osedlat anděla, než jen spadl – li už jednou na zem... Resultát, jenž čeká každého, kdo předem ví, co chce. Takový tvůrce neunikne nezdaru, narodil od experimentátora, neboť ten nikdy nemá co ztratit. Ne že by nevěděl, co chce – ví, že nechce nic.

•<http://cinetur.cz/article.php?article=33>

1)

esther mysius
réalisatrice, scénariste et chef décoratrice
architecte D.E

camille rouaud
architecte D.E
diplôme obtenu avec les félicitations du jury
master I et II d'architecture à L'ENSA Paris la Villette
licence d'architecture à L'ENSA Lyon

2)

SYNOPSIS of Gueule d'Isère: While a wolf that kills sheep has become the target of long night hunts, Antoine and his girlfriend Dina return to the mining city where he grew up. For the sake of a conversion project of the old mine, he must expropriate Isère, his reluctant childhood friend.

•http://my.clermont-filmfest.com/index.php?&m=226&c=3&id_film=200072550&o=88

3)

Ce postulat typé « Mad Max mongol »

•Blanc Ninja – dossier artistique-
pages-1,3-9,17-20.pdf

4)

„We got the idea to use this camera when there was a media excitement around a tiger roaming free in the greater Paris area. People took photos with their iPhones of every cat that passed by. And the city hall sent out helicopters equipped with thermographic cameras to locate the animal. It came from there, and also from the fact that today, hunters use them to find animals at night. Finally, the film Predator with Schwarzenegger and recalling the childhood memory of the vision of a monster who sees thermically.“

•<https://labrasserieducourt.com/en/category/entretiens/rencontre>

Vysíndoval barbonu, literaturu;
v roce 92 založil malý věstník,
časopis, travelling avant, ke-
m se odkazuje k filmu z roku
1987 režiséra J. Ch. Tacchelly
caneio jméno; je to film o tou-
ze po demokracií v roce 19
francie přišly všechny ty brá-
ní americké hlony (Tacchelle
ve francii mu lidi usomí
je hodne fluarum pobeťe)

Bernard Payen

1)

Créateur du site Objectif Cinéma, responsable des publications à la La Cinémathèque Française et coordinateur de la sélection des courts métrages à la Semaine de la Critique.

●<https://www.formatcourt.com/2010/12/bernard-payen-c'est-extremement-important-de-faire-en-sortes-que-les-films-que-nous-selectionnons-que-nous-portons-pour-lesquels-nous-nous-engageons-soient-le-plus-possible-diffuses>

2)
O. Pop: Quel est votre souvenir le plus marquant de cette expérience en tant que juré à Cannes?
B.P.: Il n'y en a pas qu'un seul. Il existait une réelle complicité entre les membres de ce jury – complicité qui se voyait d'ailleurs de l'extérieur je pense – et qui fut assez inattendue car nous ne nous connaissons pas, à quelques exceptions près. Ces dix jours à Cannes ont donc constitué une sorte de parenthèse enchantée et nous partageons encore entre nous aujourd'hui des souvenirs marquants, dont une mémorable escapade aux îles de Lérins en bateau dont je crois que tous les membres de ce jury se souviendront toute leur vie.
●<https://www.orange.com/fr/Pop/2017/Mai/3-questions-a-Bernard-Payen-ancien-jure-a-Cannes-Ces-dix-jours-a-Cannes-ont-ete-une-parenthese-enchantee>

3)

Vystudoval Sorbonnu, literaturu, v roce 1992 založil malý věstník, časopis Travelling avant. Název odkazuje k filmu z roku 1987 režiséra Jeana-Charlese Tacchelly. Je to film o tom, jak po 2. světové válce do Francie přišly všechny ty krásné americké filmy. Aby Payen tento název film mohl použít, tak se s Tacchellou setkal, udělal s ním rozhovor, spřátelil se s ním a Tacchella mu dal svolení. Ten fanzin přežíval několik let, než se přerodil v Objectif Cinema. Začátkem roku 2000 se Tacchella stal ředitelem La Cinémathèque Française. Bernard Payen právě hledal práci, a tak se přihlásil do konkurzu na jedno z míst v La Cinémathèque Française, ale místo už bylo obsazené. Tacchella si však vzpomněl na Bernardovu práci s časopisem Travelling avant a podělil se s ním o svoji představu, že bude v nově přesunutých budovách La Cinémathèque Française připravovat sofistikovanější tištěný program. A zrovna na tuto práci Bernarda Payena přijal.

●interview w/Jakub Felcman

NAHUEL PÉREZ BISCAYART

1)
Argentinian actor Nahuel Pérez Biscayart joined the Buenos Aires School of Fine Arts before training in private comedy workshops. He went on to perform in a series of plays and films both for cinema and television in Argentina. Aged only 21, he was awarded the Rolex Bursary, which took him to New York where he joined Elizabeth LeCompte's company, The Wooster Group. In 2008, back in Argentina, a part in Pablo Fendrik's *La Sangre Brota* (Semaine de la Critique, Cannes 2008) brought him to the public's attention. During a trip to Paris, Benoît Jacquot got in touch to offer him the main part in *Deep in the Woods*, which premiered at the Locarno Festival in 2010. In 2014, he starred in Rebecca Zlotowski's *Grand Central*. The film was screened at the Cannes Film Festival as part of the *Un Certain Regard* competition. Nahuel Pérez Biscayart was then cast in David Lambert's *All Yours* in Belgium, a role that won him an award at the Karlovy Vary Festival. 2017 saw him return to the silver screen in France, starring in Albert Dupontel's *See You Up There* and Robin Campillo's *120 Beats Per Minute* (2017 Cannes Grand Prize), in which he played the role of Sean, a charismatic member of *Act-Up Paris* in the early 90s. The role won him Best Male Newcomer at the 2018 César awards and many other awards.
●<https://www.locarnofestival.ch/de/pardo/program/jury-program/juries-2019/concorso-internazionale/nahuel-perez-biscayart.html>

2)
Z herců na 49. ročníků bodoval Nahuel Pérez Biscayart za roli ve filmu *Jsem tvůj*. Ten ukázal své odhodlání, neboť si pro cenu přišel po dvacetihodinovém letu z Argentiny. „Byl zde na festivalu a odletěl. Pak se ale dozvěděl, že vyhrál, a vrátil se,“ komentoval vše Eben a k oceněnému snímku řekl: „Na tom filmu jsem vyrostl.“ Biscayart se vyznal nejen z veliké radosti, ale také z toho, že po jeho triumfu jistě bude v neděli následovat triumf Argentiny na mistrovství světa ve fotbale.
●<https://www.novinky.cz/kultura/clanek/v-karlovych-varech-vyhral-kukuricny-ostrov-cesi-poroty-nezaujali-235101>

3)

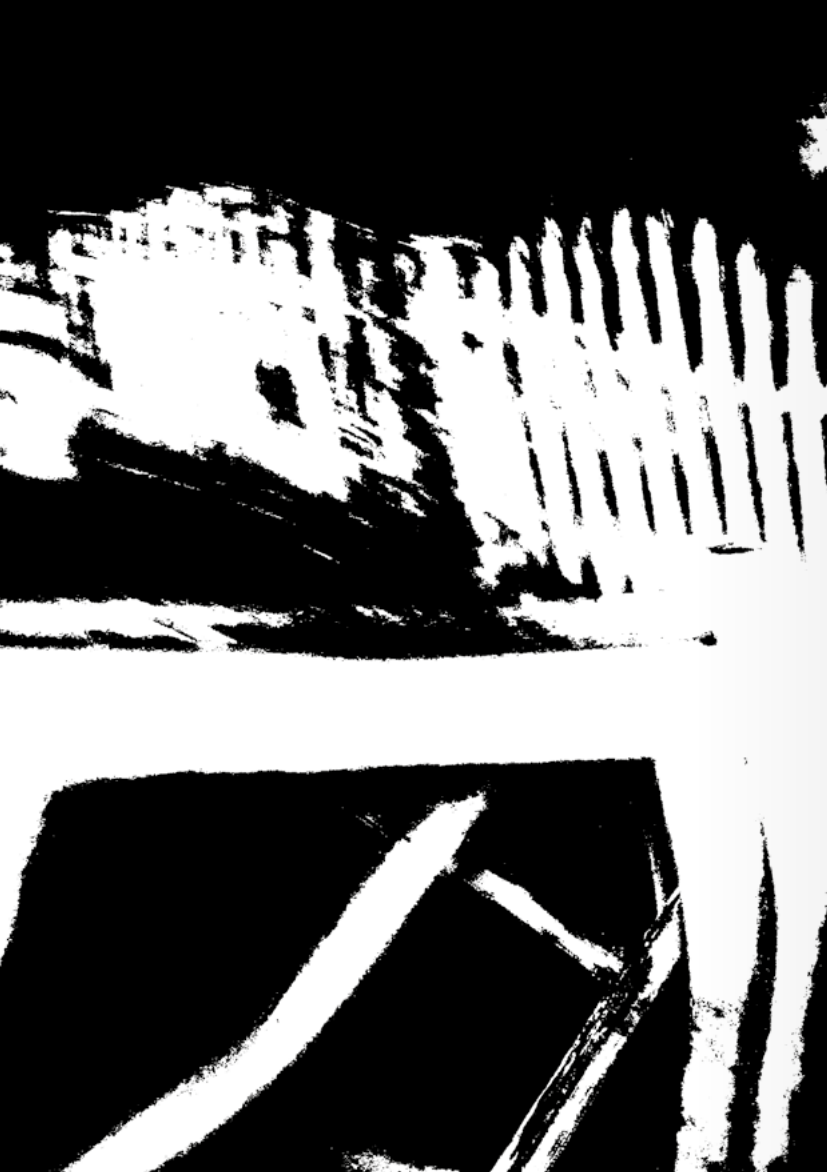
„There was an Argentine film that opened theatrically in France called *La sangre brota*, and was seen by a French director who was looking for a foreign actor that could speak a dialect with a particular accent and he offered me the part. At the time I was living in Argentina and I went to do that movie in France. Then I made films in other countries for about four years. I lived in New York for a year working with a theater group. My life started expanding around the world but not necessarily settling down in France. The fact that it now seems like I'm a French actor is simply because last year I acted in three French movies – that's it. Next year I'm not sure where I'll be. I don't know if I'll still be working in France or if I'll go work in Romania. I have no idea.“
●<https://remezcla.com/features/film/bpm-beats-per-minute-interview-nahuel-perez-biscayart>

4)

„Il y a des réalisateurs argentins que j'adore, je peux les citer comme ça on ne répétera pas les mêmes noms qu'on entend en France. J'aime beaucoup le cinéma de Lucrecia Martel, dont plusieurs films ont été présentés à Cannes et dont il est toujours bien de rappeler le nom ! J'aime beaucoup aussi Lisandro Alonso, et Eduardo Williams, qui est un jeune réalisateur argentin très intéressant.“
●<https://www.fichesducinema.com/2017/10/entretien-avec-nahuel-perez-biscayart>

Martina Netíková

1)

Narozena v Praze, vyrostla na Žižkově, přesněji na pomezí Žižkova a Vinohrad. Ve druhém ročníku gymnázia, ze vzdoru k profesorce chemie si sama vyhledala alternativu, střední školu v Hellichovce, obor fotografie; sama si obvolala a zajistila přestup, po rozdílových zkouškách, do druhého ročníku. Fotografi...

2)

Po škole spolužáci odcházeli na FAMU nebo na VŠUP, tak si také podala přihlášku tam, na FAMU, na produkci. Ale vzali ji, tak nastoupila, bez bližšího vědomí o tom, co se v oboru studuje, zajímalo ji všechno a dělala všechno, všechno si chtěla ozkoušet; a tak si vyzkoušela, že ji nebaví práce na place, zato práce na filmu předtím a taky potom ano.

3)

Taky potom že neměla ráda práci na place, nepracovala v reklamě ani na dalších takových natáčeních. Za celou dobu studia nebyla nikde v cizině; postupně začala pečovat o několik autorů.

Netíková: „Nevím, co je moje práce. Produkční ne. Producent taky ne.“ Kreativní producent, možná.

4)

Existuje typ autora, který nepřitahuje pozornost způsobem svojí práce, charakterem, vystupováním. Imago, které o něm vzniká, v sobě zdánlivě nebo nezdánlivě nemá nic provokativního, svůdného, dramatického. Mnohem spíš se hodí do portrétu pečlivého, svědomitého, ničím nevybočujícího pracovníka. Někdy se takoví autoři přímo vyhýbají pozornosti, svoje zásluhy umenšují, s konceptem sebe coby autora, coby kohosi výjimečného, který určuje ráz dění, který svou činností ovlivňuje jiné přímo či nepřímo, nesouhlasí, nesmiřují se s ním, nepřihlašují se k němu. Neznamená to, že by autory nebyli. Někdy je takový přístup pohodlný. Znamená klid na práci, nevznikají záminky pro to, aby o nich vznikal veřejný obrázek, jenž je dílem kohokoliv jiného než jich samotných. Nikdo je neoslovuje s nepodstatnostmi; nemusí se vyjadřovat veřejně na volná témata, neúčastní se debat. Neznamená to nicméně, že autory nejsou.

- interview w/Jakub Felema

22. 4. 2019 (Martina Netiková)

Narodila v Praze, vyrůstala
na Žižkově, přesněji na pome-
zí Žižkova a Vinohrad. Ve
druhém ročníku gymnázia, te vdo-
ru k profesorce chemie Ri-
ma rychle dala alternativu,
střední škola v Heličkovce,
obor fotografie; tam se ob-
volala a získala přístup, po
rozchodu s koučem, do dru-
hého ročníku. Fotografie ...

Fotografii jsem se dala
profesně ani studijně věno-

PETR LÉBL

Petr Lébl

1)

Petr Lébl (16 May 1965, Prague – 12 December 1999, Prague) was a Czech theatre director, scenographer, actor, designer and artistic director of the Theatre on the Balustrade. Lébl is considered one of the most significant personalities of the 20th century Czech theatre.

•https://en.wikipedia.org/wiki/Petr_L%C3%A9bl

2)

Petr Lébl – Básně

xxx

moci tak odejít na začátek sám

najít tu cestu k němým jezerům

přejít si vlastní spáleniště

moci poslouchat ticho zblízka

odejít ode všech bez ohlédnutí

tváří klesnout tam do květin

plavat s tichem vody na perutích

najít svůj klid a němá jezera

•<http://janhabloguje.blogspot.com/2006/01/petr-lebl-basne.html>

1)
Billy Wilder's „Sunset Boulevard“ is the portrait of a forgotten silent star, living in exile in her grotesque mansion, screening her old films, dreaming of a comeback. But it's also a love story, and the love keeps it from becoming simply a waxworks or a freak show. Gloria Swanson gives her greatest performance as the silent star Norma Desmond, with her grasping talons, her theatrical mannerisms, her grandiose delusions. William Holden tactfully inhabits the tricky role of the writer half her age, who allows himself to be kept by her. But the performance that holds the film together, that gives it emotional resonance and makes it real in spite of its gothic flamboyance, is by Erich von Stroheim, as Norma's faithful butler Max.

•<https://www.rogerebert.com/reviews/great-movie-sunset-boulevard-1950>

2)

„Film o filmu“, něco mezi komedií, příběhem vraždy a hororem či strašidelnou historkou. Záběry ze slavné ulice Sunset Boulevard, kde v časech klasického Hollywoodu sídlila největší studia, doprovází hlas vypravěče. Rychle se ukáže, že to je mrtvý muž, jehož tělo nadnáší voda bazénu. Zastřelený rekapituluje cestu, po níž se na tohle místo určení dostal. Byl neúspěšný scenárista, jedna z jeho prací byla zamýšlena jako obraz života chudých lidí stížených hospodářskou krizí a studiový systém ji překlopil ve drama z paluby torpédoborce. Nemá peníze, zato má spoustu dluhů a věřitelé dotírají, vypadá to, že svůj hollywoodský sen bude muset vzdát. Ujíždí z města před exekutory, zastaví ho ale píchlá pneumatika. Hledá úkryt, shodou okolností ho najde v rozlehlém sídle, v němž žije Norma Desmondová, velká hvězda němému filmu, která ale byla s nástupem zvuku zapomenuta.

•https://www.lidovky.cz/kultura/sunset-blvd-film-jako-krute-a-smesne-prokleti.A130125_174842_in_kultura_btt

3) “Without me there wouldn't be any Paramount Studios,” declares Gloria Swanson as Norma Desmond in Billy Wilder's black comedy Sunset Boulevard.
•<https://www.theguardian.com/film/2016/aug/01/sunset-boulevard-what-billy-wilders-satire-really-tells-us-about-hollywood>

4)

“All right, Mr. DeMille, I'm ready for my close-up.” And close-up it is. Wilder and Seitz bring the camera in and in and blur her until she becomes film itself. “This is my life. It always will be.”

•<http://www.asharperfoc.us/Sunset.html>

GALA

Výběr zlatého fondu světové kinematografie.
Best movies from the world cinema collection.

Billy Wilder	Sunset Boulevard (1950) 110'
Stanley Donen	Two for the Road / Dva na cestě (1967) 111'

FORUM MARIENBAD

Otevřené fórum současné filmové tvorby v oblasti experimentu formy a narace – filmy nezařazené do hlavního výběru, filmy v přípravě.

Open Forum dedicated to contemporary filmmaking experimenting with form and narrative techniques – movies not included in the main selection, films in preparation.

Robert Lang	Encore 5'
Alex Faoro, Helena Deda	Days of War 3'
Suneil Sanzgiri	The Reunion 6'
Bill Brown	XCTRY 6'
Giuseppe Boccassini	Temple of Truth 15'
Zuza Banasińska	I didn't go to Crimea and all I got was this alien message 12'
Susanne Mariacher	Wild Bath World 9'
Shir Handelsman	Recitative 5'
Emilia Izquierdo	Ghost Dance 5'
Milan Klepikov	Konec světa (Works in Progress) 15'
Carla Geronimi	La promenade 5'
Mirjam Dahl Pedersen	Nemophelia 15'
Tiziano Doria, Samira Guadagnuolo	Canti Neri 6'

Chloé Galibert-Lainé	Watching the Pain of Others 31'
Vojtěch Domlátil	Life in Patterns 2'
Vojtěch Domlátil	Vlnění 3'
Vojtěch Domlátil	Pomíjivý podzim (Yuku Aki) 8'
Tomáš Csonka	Stalownik 4'
Dorota Vašíčková	Problematika vejce v aspiku 9'
Sten Haljak	Kopli liinid. Võõrustab viimane kupleelaulja 9'
Naween Noppakun	We Love Me 13'
Marleen van der Werf	Tijd en Tij 29'
Calum Walter	Meridian 15'
Ivan Marković	Centar 49'
Kolektiv Krastí	Krastí 70'
Ondřej Vavrečka	Osobní život díry (Works in Progress) 15'
Franz Milec	Buffer Zone Blues 9'
Milan Mazúr	Nigel 4'
Tereza Kozáková	Takovéhle jaro snad ještě nebylo 21'
Veronika Čechmánková	Dialog s předešlým 2'
Jana Hunterová	Probuzení 3'
Vladimír Turner	Dead Man 3'
Greg Marshall	Bearing 3'

Vivian Ostrovsky	Hiatus 6'
Mohamed Thara	La Seconde Zone 12'
Michael Heindl	Hard-Headed Harmony 1'
Vasilios Papaioannu	Two 8'
Morgan Simon	Plaisir Fantôme 16'

THEATRE ELECTRIQUE

Hlavní výběr současné filmové tvorby v oblasti experimentu formy a narace.

Main selection from contemporary filmmaking experimenting with form and narrative techniques.

Bence Flieghouf	Tejút / Mléčná dráha (2007) 76'
Jan Kačena	Sturm und drang 5'; Člověk si sám se sebou vystačí, respektive nevystačí 34'; Black Foot 44'
Bohdan Karásek	Karel, já a ty 111'; (↗RÉTROSPECTIVE: Lucie 54'; Milostné písně 47')
Esther Mysius & Camile Rouaud	Gueule d'Isère 30'; Blanc Ninja (Works in Progress)
Martina Netíková	(uvádí / introduced by: Mark Ther) Mitsu 15'; Akropolis 4'; Das wandernde Sternlein 20'; Pflaumen 16'; My pleasure 11'
Roman Štětina	„Je Vám nevolno? Pomoc hledejte ve stanici.“ 50'; To jsem já ty 20'; Lemonade 40'; (↗RÉTROSPECTIVE: Ztracený případ 58'; Návod k použití Jiřího Koláře 130')
Eduardo Williams	Parsi

RÉTROSPECTIVE

Tematická přehlídka; profilová přehlídka vybraného autora.
Thematic screening; cross-sectional presentation of a particular author.

Petr Lébl	Naši naši furianti 145'; Studio Kroměříž (díl 1, 2) 60'; Sprayem po zdech (televizní cyklus „Zblízka“, 1998) 58'
	Racek 180'; Studio Kroměříž (díl 3, 4) 60'; Andělé tě hlídají (televizní cyklus Nevyjasněná úmrtní, (r. Sommerová 2000) 57'
	Revizor 132'; Studio Kroměříž (díl 5, 6, 7) 90'; ...téma Franz Kafka (r. Kačirek) 50'
	Ivanov 169'; Studio Kroměříž (díl 8, 9) 60'; Žiletky (r. Z. Tyc, 1993) 108'
Alain Resnais	L'Année dernière à Marienbad / Loni v Marienbadu (1961) 94'
Audrey Hepburn	Two for the road / Dva na cestě (1967) 111'
Bohdan Karásek	Lucie 54'; Milostné písně 47'
Roman Štětina	Ztracený případ 58'; Návod k použití Jiřího Koláře 130'

EXTRAVAGANÇA

Divné filmy ve videopůjčovně. Guilty pleasure sekce festivalu experimentálních filmů. A je to i pro děti. Weird movies from the video store, guilty pleasures of the experimental film festival. Even for children!

Vojtěch Jasný	Až přijde kocour (1963) 101'
Tim Burton	Batman (1989) 122'
Brad Silberling	Město andělů (1998) 114'
Oldřich Lipský	Ať žijí duchové (1977) 80'
Stanley Kubrick	Spalující touha/ Eyes Wide Shut (1999) 159'
Roland Emmerich	Godzilla 98'
Karel Zeman	Čarodějův učeň 72'
Mick Jackson	Osobní strážce 124'
Arthur Penn	Bonnie a Clyde 111'
Friz Freleng	Honičky králička Bugse 76'
Stephen Herek	Critters 82'
Neil Jordan	Interview s upírem 123'

INDUSTRY – MASTERCLASS

Neformální rozhovory l.u.b a jakuba f. s hosty v kavárně Casina, ke kterému se spontánně připojí akreditovaní účastníci.

Informal interviews of l.u.b and jakub f with guests at the Casino Café, which will be spontaneously joined by accredited participants.

Bence Flieghouf (Maďarský režisér / Hungarian director)
Bernard Payen (Francouzský kurátor / French curator)
Eduardo Williams (Argentinský režisér / Argentinian director)

Festivalová kina
Venues

Společenský dům Casino
Reitenbergerova 95/4
353 01 Mariánské Lázně
Kino A, Kino M, Kino X
Cinema A, Cinema M,
Cinema X

Hotel Continental
Hlavní tř. 230/88
353 01 Mariánské Lázně
Kinokavárna
Cinema-café

Kolonáda Ferdinandova
pramene
353 01 Mariánské Lázně
Kino
Cinema

Městské divadlo
Mariánské Lázně
Třebízského 213/33
353 01 Mariánské Lázně
Divadlo
Theatre

Podrobnější informace na / More information at
www.marienbadfilmfestival.com

PŘEDPRODEJ PŘES
TICKETS PRE-SALE
GOOUT.CZ

ZA FINANČNÍ PODPORY
WITH THE FINANCIAL SUPPORT

HLAVNÍ PARTNEŘI
MAIN PARTNERS

PARTNEŘI
PARTNERS

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER
MAIN MEDIA PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI
MEDIA PARTNERS

Realizační tým
Implementation team

Zuzana Stejskalová
Markéta Monsportová
Klára Khine
Lubomír Konečný
Jakub Felcman
Jakub Samek
Eliška Stejskalová
Anna Vohralíková
Alex Fonar
Eva Kubelík
Nora Schořovská
Jaroslav Řešetka
Daniela Hrabětová
Eliška Šrubařová
Adéla Brabcová
Magda Aronová
Natálie Klečková
Anastasiya Melnyk
Nela Havlíčková
Josef Trěšek
Anna Monsportová
Marie Monsportová
František Stejskal
Václav Kapr
Pavčina Macháčková
Kateřina Vídenová
Bára Macharová
Adam Wlazel
Tomáš Princ
Miroslava Endlicherová
Dana Hopkins
Jakub Vohnout
Katka Sysalová
Viktoria Verbská
Lenka Hůrková
David Tomáš Míka
Jakub Kos
a tým dobrovolníků

Poděkování
Acknowledgements

Kateřina a Jakub Havrlant
David a Pavlína
Folprechtovi
František, Mariana
a Antonín Stejskalovi
Miroslava a Dalibor
Urbancovi
Věra Stejskalová
František Stejskal
Michal Škapa
Zdena, Ralf a Felix Škapovi
Anna Kopecká
Veronika Kührová
Lea a Jáchym Koneční
Jan Hecht
Noemi Krausová
Veronika Smutná
Karel Kalivoda
Tereza CZ Dvořáková
Jiří Forejt
Maria Pužejová
Marie Skolková
Petr a Josef Haškovcovi
Ondřej Mataj
Jaroslav Pokorný
Milan Klepikov
Vlastimil Kříž
Arbo bar
Jana Běbarová
František Horvát
Pavel Machar
Pavel Směták

Katalog
Catalogue

Editoři
Editors
Lubomír Konečný
Jakub Felcman

Koncepce katalogu,
fotografie a grafický design
Concept of the catalog,
photography and
graphic design
Eliška Stejskalová
& Jakub Samek

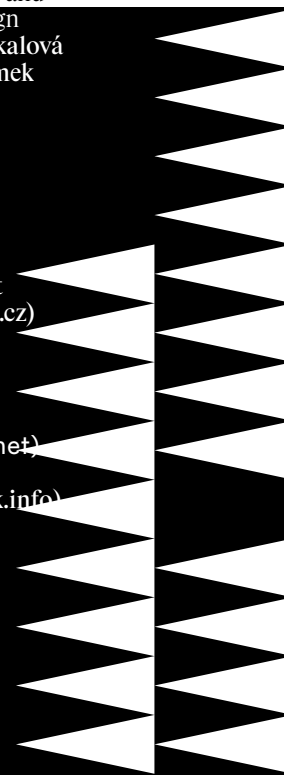
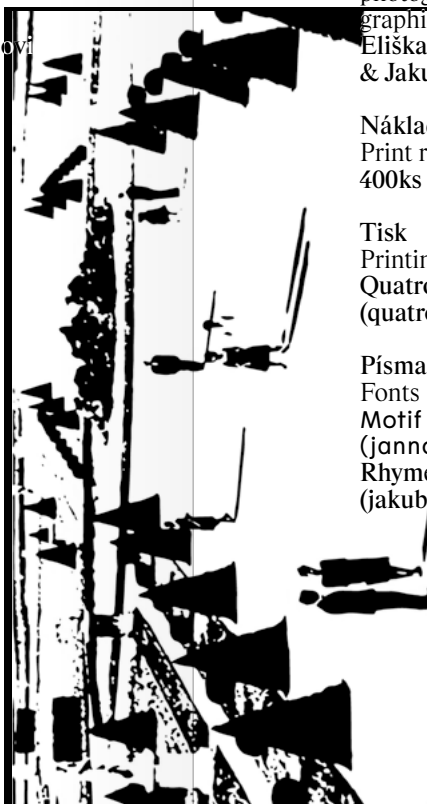
Náklad
Print run
400ks

Tisk
Printing
Quattro print
(quattroprint.cz)

Písma
Fonts
Motif
(jannovak.net)
Rhymes
(jakubsamek.info)

Organizátor
Organizer

Marienbad Film, z.s.
Husova 212, 353 01
Velká Hledebe

MARIENBAD
FILM FESTIVAL

Změna programu vyhrazena.
Change of programming is reserved.

28.51.

8.19

FILM FESTIVAL
MARJENBAD 28-31.8.19